YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kuudes jaosto)

17 päivänä helmikuuta 2009 *

Asiassa C-483/07 P,

jossa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 5.11.2007,

Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG, kotipaikka Trierweiler (Saksa), edustajanaan Rechtsanwalt K. Bott,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Braun ja E. Montaguti, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot (esittelevä tuomari) sekä tuomarit P. Kūris ja L. Bay Larsen,

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (jäljempänä Galileo Lebensmittel) vaatii valituksessaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-46/06, Galileo Lebensmittel vastaan komissio, 28.8.2007 antaman sen määräyksen (jäljempänä valituksenalainen määräys) kumoamista, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti tutkimatta sen kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan komission päätös varata .eu-aluetunnuksen perustamista ja käyttöä koskevista yleisistä toiminta-säännöistä ja rekisteröintiä koskevista periaatteista 28.4.2004 annetun komission

asetuksen (EY) N:o 874/2004 (EUVL L 162, s. 40) 9 artiklan perusteella .eu-aluetunnuksen alainen ”galileo.eu”-niminen internetin verkkotunnus yhteisön toimielinten ja elinten käyttöön varatuksi verkkotunnukseksi (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Asiaa koskevat oikeussäännöt ovat kahdessa asetuksessa eli perusasetuksessa, joka on aluetunnuksen ”.eu” perustamisesta 22.4.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 733/2002 (EYVL L 113, s. 1), ja täytäntöönpanoasetuksessa, joka on asetus N:o 874/2004.

Asetus N:o 733/2002

3 Asetuksen N:o 733/2002 5 artiklassa, jonka otsikkona on ”Toimintaperiaatteet”, säädetään seuraavaa:

”1. Komissio hyväksyy rekisteriä kuultuaan ja 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen aluetunnuksen ’.eu’ perustamista ja käyttöä koskevat yleiset toimintasäännöt sekä rekisteröintiä koskevat yleiset toimintaperiaatteet. Näihin sääntöihin ja periaatteisiin on sisällyttävä muun muassa

a) tuomioistuinten ulkopuolista riitojen ratkaisua koskevat periaatteet;

b) verkkotunnusten rekisteröinnillä keinotteluun ja rekisteröinnin väärinkäyttöön liittyvät yleiset toimintaperiaatteet, mukaan lukien mahdollisuus rekisteröidä verkkotunnuksia vaiheittain sen varmistamiseksi, että kansallisen ja/tai yhteisön oikeuden perusteella tunnustetuilla tai hyväksytyillä nimen rekisteröintioikeuden saaneilla henkilöillä sekä julkisyhteisöillä olisi riittävä määräaikainen tilaisuus nimensä rekisteröintiin;

c) verkkotunnusten mahdollista peruuttamista koskevat periaatteet, omistajaa vailla oleviin tunnuksiin liittyvät kysymykset mukaan lukien;

d) kielellisiä ja maantieteellisiä seikkoja koskevat kysymykset; sekä

e) teollis- ja tekijänoikeuksien ja muiden oikeuksien käsittely.

2. Jäsenvaltiot voivat kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta toimittaa komissiolle ja muille jäsenvaltioille rajoitetun luettelon laajalti tunnustetuista maantieteellisten ja/tai geopoliittisten käsitteiden nimistä, jotka liittyvät niiden poliittiseen tai alueelliseen organisaatioon ja joita joko:

a) ei saa rekisteröidä; tai

b) saa rekisteröidä ainoastaan ylemmän tason tunnuksen alla yleisten toimintaperiaatteiden mukaisesti.

Komissio toimittaa rekisterille viipymättä luettelon ilmoitetuista nimistä, joihin edellä mainittuja perusteita sovelletaan. Komissio julkaisee luettelon samanaikaisesti kuin se toimittaa sen rekisteriin.

Jos jäsenvaltio tai komissio ilmoittaa 30 päivän kuluessa julkaisemisesta vastustavansa ilmoitetun luettelon jotakin kohtaa, komissio toteuttaa toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

_ _”

4 Asetuksen N:o 733/2002 7 artiklan mukaan ”yhteisö pidättää itsellään kaikki aluetunnukseen ’.eu’ liittyvät oikeudet, mukaan lukien erityisesti teollis- ja tekijänoikeudet sekä muut sellaiset oikeudet rekisteritietokantoihin, joita tarvitaan tämän asetuksen täytäntöönpanon varmistamiseksi, sekä oikeuden vaihtaa rekisterinä toimiva taho”.

Asetus N:o 874/2004

5 Asetuksen N:o 874/2004 johdanto-osassa täsmennetään, että kyseinen asetus perustuu ”– – asetukse[en N:o 733/2002] ja erityisesti sen 5 artiklan 1 koh[taan] – –”.

6 Asetuksen N:o 874/2004 johdanto-osan yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Jäsenvaltio tulisi valtuuttaa nimeämään operaattori, joka rekisteröi verkkotunnukseksi sen virallisen nimen ja siitä yleisesti käytetyn nimen. Samoin komissio tulisi valtuuttaa valitsemaan yhteisön toimielinten käyttöön tulevat verkkotunnukset ja nimeämään näille verkkotunnuksille operaattori. Rekisterin olisi voitava varata tietty määrä yksilöitäviä verkkotunnuksia omaa toimintaansa varten.”

7 Asetuksen N:o 874/2004 9 artiklassa, jonka otsikkona on ”Maantieteellisten ja geopoliittisten nimien ylemmän tason verkkotunnukset”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltio, joka on tehnyt ilmoituksen maantieteellisten ja geopoliittisten käsitteiden nimistä, voi rekisteröidä tällaisen nimen verkkotunnukseksi asetuksen (EY) N:o 733/2002 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti. Rekisteröinnin voi tehdä minkä tahansa verkkotunnuksen alle, jonka jäsenvaltio on rekisteröinyt.

Komissio voi pyytää rekisteriä antamaan verkkotunnuksia suoraan .eu-aluetunnuksen alle yhteisön toimielinten ja elinten käyttöön. Komissio ilmoittaa rekisterille varattavista nimistä ja elimistä, jotka edustavat yhteisön toimielimiä ja elimiä nimien rekisteröinnissä tämän asetuksen voimaantulon jälkeen ja viimeistään viikkoa ennen IV luvussa säädetyn vaiheittaisen rekisteröintijakson alkua.”

8 Asetuksen N:o 874/2004 10 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kansallisessa ja/tai yhteisön oikeudessa tunnustettujen tai vahvistettujen aiempien oikeuksien haltijat ja julkisoikeudelliset elimet voivat rekisteröidä verkkotunnuksia vaiheittaisen rekisteröintijakson aikana ennen kuin. eu-aluetunnuksen alaisten verkkotunnusten yleinen rekisteröinti alkaa.

’Aiemmilla oikeuksilla’ tarkoitetaan muun muassa rekisteröityjä kansallisia ja yhteisön tavaramerkkejä, maantieteellisiä merkintöjä tai alkuperänimityksiä ja, siltä osin kuin ne on suojattu sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jossa niitä hallitaan, rekisteröimättömiä tavaramerkkejä, kaupallisia merkkejä, yritysten tunnuksia, yhtiöiden nimiä, sukunimiä sekä suojattujen kirjallisten ja taiteellisten teosten selvästi erottuvia nimiä.

– –”

9 Asetuksen N:o 874/2004 12 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Vaiheittaisen rekisteröinnin ensimmäisessä osassa verkkotunnuksiksi voidaan hakea pelkästään rekisteröityjä kansallisia ja yhteisön tavaramerkkejä – –”

10 Asetuksen N:o 874/2004 22 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn voi käynnistää mikä tahansa osapuoli, jos:

– –

b) rekisterin tekemä päätös on ristiriidassa tämän asetuksen tai asetuksen (EY) N:o 733/2002 kanssa.”

Tosiseikat

11 Asian käsittelyn aiemmat vaiheet on esitetty valituksenalaisen määräyksen 11–16 kohdassa seuraavasti:

”Internetin verkkotunnusten kansainvälinen järjestelmä

11 Internetin verkkotunnusjärjestelmä (DNS) on hierarkkisesti rakennettu rekisteri, joka käsittää verkkotunnusten ja niihin liitettyjen sellaisten tietokoneiden kokonaisuuden, jotka on rekisteröity tiettyjä internetiä käyttäviä yrityksiä ja henkilöitä varten. Verkkotunnus on sähköinen teksti, jonka kautta internetin käyttäjä pääsee määrätylle sivulle. Aluetunnus (Top Level Domain, jäljempänä TLD) on verkkotunnuksen osa, joka on oikealla puolella tunnuksen viimeisen pisteen jälkeen. Se osoittaa osoitteita varten käytetyn internetin verkkotunnusjärjestelmän maantieteellisen ja organisatorisen rakenteen ylintä hierarkkista tasoa. Internetissä TLD on joko kaksikirjaiminen ISO-maakoodi tai englanninkielinen lyhennys, kuten esimerkiksi .com tai .net. Koodien jakamista eri TLD-tunnuksia varten (esimerkiksi ISO-maakoodi .lu Luxemburgia varten) koordinoi internetnimien ja –osoitteiden jakamisesta vastuussa oleva elin eli ’Internet Corporation for Assigned Names and Numbers’ (jäljempänä ICANN), joka on Yhdysvaltain oikeuden mukaan perustettu voittoa tavoittelematon järjestö.

12 Tämän järjestelmän nojalla ICANN:n neuvosto antoi 21.5.2005 luvan jakaa uuden TLD:n ’.eu’ ja se antoi ICANN:n presidentille valtuudet tehdä sopimus European Registry for Internet Domainsin (jäljempänä EURid) kanssa. EURid on Belgian

oikeuden mukaan perustettu voittoa tavoittelematon yhdistys, jonka komissio on nimennyt hallinnoimaan TLD:tä ’.eu’ [ks. .eu-aluetunnusrekisterin nimeämisestä 21.5.2003 tehty komission päätös 2003/375/EY (EUVL L 128, s. 29)].

Asian tausta

13 Kantajalla on 13.2.2006 päivätty yksinoikeuslisenssi käyttää Mertertiin (Luxemburg) sijoittautuneen IFD Italian Food Distribution SA:n lukuun rekisteröityjä eri tavaramerkkejä, joihin kuuluu sanamerkki Galileo, joka on rekisteröity Saksan patentti- ja tavaramerkkivirastoon numerolla 207 1982. IFD Italian Food Distribution, joka on kantajan holdingyhtiö, ei harjoita operatiivista toimintaa.

14 Kantaja pyysi 1.12.2005 asetuksen N:o 874/2004 10 artiklan 1 kohdan perusteella ja 1 & 1 Internet AG -nimisen saksalaisen yrityksen välityksellä EURid:tä rekisteröimään verkkotunnuksen ’galileo.eu’. Rekisterinpitäjä 1 & 1 Internet teki 7.12.2005 EURid:lle sähköisen rekisteröintihakemuksen.

15 Kantaja vaati lisäksi verkkotunnuksen ’galileo-food.eu’ rekisteröimistä. Se sai tältä osin EURid:n antaman vastaanottoilmoituksen, jollaista ei kuitenkaan annettu verkkotunnusta ’galileo.eu’ koskevan hakemuksen osalta.

16 EURid ei hyväksynyt rekisteröintihakemusta eikä se myöskään kirjannut sitä vastaanotetuksi sen vuoksi, että haettu verkkotunnus ’galileo.eu’ oli ollut varattuna komissiolle 7.11.2005 lukien. EURid ilmoitti asiasta kantajalle 2.2.2006. EURid toteaa ilmoituksessaan hoitaneensa asianmukaisesti kyseisen verkkotunnuksen varauksen asetuksen N:o 874/2004 9 artiklan perusteella. EURid ei kuitenkaan ollut päättänyt kyseisestä varauksesta, vaan komissio. Koska komissio oli varannut verkkotunnuksen ’galileo.eu’, kyseistä verkkotunnusta koskevien rekisteröintihakemusten saapumisjärjestystä ei myöskään ollut kirjattu ylös.”

Kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen määräys

12 Galileo Lebensmittel nosti 13.2.2006 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen, jossa se vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission päätöksen varata verkkotunnus ”galileo.eu” yhteisön toimielinten ja elinten käyttöön varatuksi verkkotunnukseksi.

13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti valituksenalaisella määräyksellä kanteen tutkimatta, koska se katsoi, että päätös, jota ei ollut osoitettu kantajalle, ei myöskään koskenut sitä ”erikseen” EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin palautti mieliin oikeuskäytännön, jonka mukaan mahdollisuus määrittää jollakin tarkkuudella niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin toimea sovelletaan, tai jopa yksilöidä nämä oikeussubjektit ei merkitse sitä, että kyseisen toimen on katsottava koskevan näitä oikeussubjekteja

erikseen, jos on selvää, että toimea sovelletaan siinä objektiivisesti määritellyn oikeudellisen tilanteen tai tosiseikaston perusteella.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi edelleen, että jotta riidanalainen toimi voisi koskea kantajaa erikseen, kantajan olisi pitänyt yhtäältä kuulua taloudellisten toimijoiden rajoitettuun ryhmään ja toisaalta saada erityistä suojaa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, ettei kumpikaan näistä edellytyksistä täyttynyt esillä olleessa asiassa.

16 Erityisen suojan osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, ettei komissiolla ollut minkään säännöksen perusteella velvollisuutta ottaa kantajan etuja huomioon.

17 Sen kysymyksen osalta, kuuluiko Galileo Lebensmittel taloudellisten toimijoiden rajoitettuun ryhmään kyseisen ryhmän jäsenille ominaisten erityispiirteiden vuoksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että kun luettelo laadittiin, niiden henkilöiden lukumäärä ja henkilöllisyys, joita varaus potentiaalisesti koskee, ei ollut lopullisesti tiedossa eikä edes määritettävissä.

18 Jokainen kyseiseen luetteloon merkitty verkkotunnus on näet varattu aikaisempien oikeuksien haltijoihin, joihin kantaja väittää kuuluvansa, ja julkisiin elimiin nähden, jotka muodostavat hyvin laajan ryhmän mutta jotka kuitenkin ovat yksilöitävissä, ja tämän lisäksi myös suureen yleisöön nähden. Vaikka oletetaan, ettei ennenaikaista ja

etuoikeutettua rekisteröintiä varten säädetyn ajanjakson kuluessa tehdä yhtään hakemusta, on kuitenkin aina mahdollista, että tällainen hakemus tehdään julkisen rekisteröintiajanjakson kuluessa.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin täsmensi tältä osin, että ajankohta, joka on otettava huomioon määritettäessä sitä, onko olemassa sellaisten toimijoiden rajoitettu ryhmä, jota riidanalainen toimenpide koskee, on ajankohta, jolloin kyseinen toimenpide toteutettiin.

Asianosaisten vaatimukset

20 Galileo Lebensmittel vaatii valituksessaan, että yhteisöjen tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen määräyksen ja riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa ja

– toissijaisesti kumoaa valituksenalaisen määräyksen, palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen ja velvoittaa komission korvaamaan muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

21 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

– hylkää valituksen ja

– velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

22 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 119 artiklassa määrätään, että jos valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai jos valitus on selvästi perusteeton, yhteisöjen tuomioistuin voi milloin tahansa esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella julkisasiamiestä kuultuaan hylätä valituksen perustellulla määräyksellä.

23 Galileo Lebensmittel väittää valituksessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisessa määräyksessä oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei komission päätös varata verkkotunnus ”galileo.eu” yhteisön toimielimille ja elimille varatuksi verkkotunnukseksi koskenut valittajaa erikseen.

24 Valittajan väitteillä voidaan katsoa tuotavan esiin kolme valitusperustetta.

Ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan riidanalainen päätös ei ole luonteeltaan asetus

Asianosaisten lausumat

25 Ensimmäinen valitusperuste koskee sitä, ettei valituksenalaisessa määräyksessä oteta riittävästi huomioon asiaan liittyviä erityisiä olosuhteita eikä etenkään sitä, että riidanalainen päätös ei ole asetus.

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viittaama oikeuskäytäntö on valittajan mukaan kehitetty yhteisön asetuksia koskevien kanteiden osalta. Riidanalainen päätös ei kuitenkaan ole asetus vaan toimi, jolla asetusta sovelletaan erityistapaukseen. Riidanalainen päätös on lisäksi toimenpide, jolla suojellaan komission omaa tarvetta verkkotunnuksiin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esiin tuoma oikeuskäytäntö on näin ollen tähän tapaukseen soveltumaton.

27 Komissio toteaa puolestaan, että riidanalainen päätös on yleisesti sovellettava toimi, joka saa aikaan erilaisia vaikutuksia niihin eri oikeussubjekteihin, joita toimi koskee, niiden verkkotunnusten mukaan, jotka kyseiset oikeussubjektit haluavat rekisteröidä.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

28 EY 230 artiklan neljännellä kohdalla luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle annetaan mahdollisuus nostaa kumoamiskanne kahdentyyppisistä päätöksistä eli yhtäältä päätöksistä, jotka on osoitettu kyseiselle henkilölle, ja toisaalta päätöksistä, jotka siitä huolimatta, että ne on annettu asetuksena tai toiselle henkilönä osoitettuna päätöksenä, koskevat ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen.

29 Olennaisena erotteluperusteena on pidettävä sitä, onko päätös, josta kantaja on nostanut kanteen, osoitettu sille vai ei. Jos päätöstä ei ole osoitettu kantajalle, riidanalaisen toimen on siis koskettava kantajaa suoraan ja erikseen, jotta se voisi vaatia sen kumoamista. Tästä yksityistä erikseen koskevan toimen käsitteestä annettua oikeuskäytäntöä sovelletaan siis tilanteessa, jossa päätöstä, josta kantaja on nostanut kanteen, ei ole osoitettu sille.

30 Tämän johdosta ja ilman, että riidanalaisen päätöksen tarkkaa luonnetta olisi määritettävä, riittää, kun todetaan, että kyseistä päätöstä ei ole osoitettu Galileo Lebensmittelille. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siis esillä olevassa asiassa soveltanut perustellusti yksityistä suoraan koskevan toimen käsitteestä annettua oikeuskäytäntöä selvittääkseen, oliko kantajalla asiavaltuus.

31 Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen hylättävä selvästi perusteettomana.

Toinen valitusperuste, jonka mukaan valituksenalaisessa määräyksessä ei oteta huomioon sitä oikeutta saada erityistä sanamerkin suojaa, jonka valittaja väittää omaavansa

Asianosaisten lausumat

32 Valittaja väittää, että verkkotunnus ”galileo.eu” on ainutkertainen myyntikelpoinen taloushyödyke ja että riidanalainen päätös merkitsee sitä, että se vedetään vastikkeetta pois vaihdannasta.

33 Koska valittaja on sanamerkin Galileo yksinomainen käyttäjä ja lisenssinhaltija, riidanalainen päätös, jolla loukataan valittajan tavaramerkkioikeutta siltä osin kuin sillä estetään sitä rekisteröimästä verkkotunnusta ”galileo.eu”, koskee valittajaa erikseen, ja valituksenalaisessa määräyksessä on tältä osin oikeudellinen virhe.

34 Galileo Lebensmittel vetoaa tältä osin asiassa 11/82, Piraiki-Patraiki ym. vastaan komissio, 17.1.1985 annettuun tuomioon (Kok., s. 207) perustuvaan oikeuskäytäntöön ja mainitsee myös asiassa C-309/89, Codorniu vastaan neuvosto, 18.5.1994 annetun tuomion (Kok., s. I-1853, Kok. Ep. XV, s. I-177) ja julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen asiassa C-125/06 P, komissio vastaan Infront WM, jossa annettiin tuomio 13.3.2008 (Kok., s. I-1451).

35 Valittaja toteaa vielä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut väärin edellytystä, jonka mukaan toimen on koskettava yksityistä erikseen, riidanalaisen päätöksen tekoajankohtana olemassa olevien tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen kannalta ja että mikään ei estä arvioimasta sitä, koskeeko toimi yksityistä erikseen, kyseisen ajankohdan jälkeisten seikkojen kannalta.

36 Valittaja väittää lopuksi, että asetuksella N:o 874/2004 annetaan sille saksalaisen sanamerkin Galileo haltijana erityinen oikeudellinen asema rekisteröintimenettelyssä. Se vetoaa tältä osin asetuksen N:o 733/2002 johdanto-osan 6 ja 16 perustelukappaleeseen ja sen 5 artiklan 1 kohdan b alakohtaan sekä asetuksen N:o 874/2004 johdanto-osan 11 perustelukappaleeseen ja viimeksi mainitun asetuksen 10 artiklan 1 ja 2 kohtaan sekä 12 artiklan 2 kohtaan.

37 Galileo Lebensmittelin mukaan kyseisten säännösten tarkoituksena on suojata tavaramerkkioikeuksien haltijoita siten, että heillä on mahdollisuus rekisteröidä aluetunnuksen.eu alaiseksi nimeksi heidän tavaramerkkioikeuden nojalla suojattu nimensä. Asetuksella N:o 874/2004 otetaan käyttöön rekisteröintivaihe, joka on varattu aikaisempien oikeuksien haltijoille ja joka toteutetaan ennen suurelle yleisölle tarkoitetun rekisteröinnin aloittamista. Tämä merkitsee etuoikeutta niihin hakijoihin nähden, joilla ei ole, kuten vastaajalla, aikaisempia oikeuksia.

38 Komission mukaan riidanalainen päätös voi epäilemättä koskea valittajaa, mutta se koskee valittajaa samalla tavalla kuin se voisi koskea muitakin toimijoita, eikä valittaja voi väittää, että kyseinen päätös koskee sitä ”erikseen”.

39 Komissio väittää lisäksi, että Galileo Lebensmittelin vetoamat säännökset eivät ole omiaan antamaan sille erityistä oikeudellista asemaa tavaramerkin rekisteröintimenettelyssä. Komissio toteaa vielä, että valittaja ei pyri kyseenalaistamaan riidanalaista päätöstä vaan itse asetuksen N:o 874/2004 ja että määräaika nostaa kumoamiskanne kyseisestä asetuksesta on päättynyt.

40 Komissio huomauttaa lopuksi, että valittajalla ei ole mitään yksinoikeutta ”Galileo” -nimeen, joka on vähintäänkin 60:ssä yhteisön tavaramerkissä, joista 29:ssä kyseinen nimi on yksinään.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

41 Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi väittää riidanalaisen säännöksen koskevan itseään erikseen ainoastaan, jos kyseisellä säännöksellä vaikutetaan kyseiseen henkilöön joidenkin tälle tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella kyseinen henkilö erottuu kaikista muista ja hänet voidaan yksilöidä tästä syystä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (ks. asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok., s. 197 ja 223).

42 Kuten valituksenalaisessa määräyksessä huomautetaan, yhteisöjen tuomioistuin on tältä osin katsonut, että kun riidanalainen toimi vaikuttaa sellaiseen henkilöryhmään, jonka jäsenet olivat tiedossa tai yksilöitävissä toimen tekoajankohtana tämän ryhmän jäsenille ominaisten kriteerien perusteella, kyseisen toimen voidaan katsoa koskevan niitä erikseen taloudellisten toimijoiden rajoitettuun ryhmään kuuluvina henkilöinä (ks. em. asia Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomion 31 kohta ja yhdistetyt asiat C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomio 22.6.2006, Kok., s. I-5479, 60 kohta).

43 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tämän kysymyksen osalta perustellusti todennut, että niiden henkilöiden lukumäärä ja henkilöllisyys, joita verkkotunnuksen nimen varaaminen mahdollisesti koskee, ei voinut olla lopullisesti tiedossa eikä edes määritettävissä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näet asetuksessa N:o 874/2004 säädettyä menettelyä asianmukaisesti arvioiden huomauttanut, että jokainen

luetteloon kirjattu verkkotunnus on varattu aikaisempiin oikeudenhaltijoihin nähden ja tämän lisäksi myös suureen yleisöön nähden.

44 Valittaja ei tältä osin voi verrata tilannettaan tilanteeseen, josta oli kyse edellä mainitussa asiassa Piraiki-Patraiki ym. vastaan komissio. Kyseisessä asiassa yhteisöjen tuomioistuin otti tutkittavaksi kumoamiskanteen, joka koski komission päätöstä, jolla jäsenvaltiolle annettiin lupa ottaa käyttöön tavaran tuontia koskevia suojatoimenpiteitä ja jonka olivat nostaneet kantajat, jotka olivat ennen kyseisen päätöksen tekemistä tehneet asianomaista tuotetta koskevat myyntisopimukset, joiden täytäntöönpanon mainittu päätös esti kokonaan tai osittain. Esillä olevassa asiassa riidanalaisella päätöksellä ei kuitenkaan estetä mitenkään valittajan nimissä olevien sopimusten täytäntöönpanoa. Tilanne, johon valittaja vetoaa, ei näin ollen voi muodostaa perustaa mainitussa tuomiossa vahvistetun oikeuskäytännön soveltamiselle.

45 Galileo Lebensmittel ei voi myöskään vedota siihen, että yhteisöjen tuomioistuin on edellä mainitussa asiassa Codorniu vastaan neuvosto katsonut, että kyseisessä asiassa kyseessä ollut yhtiö oli tilanteessa, jonka perusteella se erottui kyseisen yleisesti sovellettavan lainsäädäntötoimen osalta kaikista muista taloudellisista toimijoista, koska säännöksen johdosta mainittu yhtiö ei voinut käyttää graafista tavaramerkkiään vaihdannassa. Tältä osin riittää, kun todetaan, että riidanalaisella päätöksellä ei estetä valittajaa käyttämästä tavaramerkkiään, joten se ei voi verrata tilannettaan edellä mainitussa asiassa Codorniu vastaan neuvosto kyseessä olleeseen tilanteeseen.

46 Samoin vaikka oikeuskäytännön perusteella on mahdollista katsoa, että toimi koskee henkilöä erikseen sen vuoksi, että hän kuuluu taloudellisten toimijoiden rajoitettuun ryhmään silloin, kun toimella muutetaan kyseisen henkilön ennen toimen toteuttamista hankkimia oikeuksia (ks. yhdistetyt asiat 106/63 ja 107/63, Toepfer ja Getreide-Import Gesellschaft v. komissio, tuomio 1.7.1965, Kok., s. 525 ja 533 sekä em. asia komissio v. Infront, tuomion 72 kohta), riidanalaisella päätöksellä ei esillä olevassa asiassa muuteta valittajan vahingoksi mitään hankittua oikeutta, koska ainoa oikeus, johon se vetoaa, on oikeus tavaramerkkiin Galileo, joka kuuluu eri säännösten soveltamisalaan.

47 Lopuksi on todettava, että vaikka Galileo Lebensmittel väittää, että riidanalaisella päätöksellä loukataan vakavasti sen taloudellisia etuja, pelkästään tämän seikan perusteella ei kuitenkaan voida katsoa, että se olisi edellä mainitussa asiassa Plaumann vastaan komissio tarkoitetulla tavalla ”henkilö, jota toimi koskee erikseen”, eikä kyseenalaistaa näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen, joka on vain soveltanut kyseisestä tuomiosta ilmenevää periaatetta, tekemää arviointia.

48 Tämän perusteella valittajalla ei ole perusteita väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi virheellisesti katsonut, ettei se kuulu edellä mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettuun ”taloudellisten toimijoiden rajoitettuun ryhmään”.

49 Toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä selvästi perusteettomana.

50 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on samoin arvioinut oikein riidanalaisen päätöksen tekoajankohdan perusteella kysymystä siitä, olivatko henkilöt, joita kyseinen päätös koskee, tiedossa tai olivatko he yksilöitävissä (ks. vastaavasti asia 97/85, Union Deutsche Lebensmittelwerke ym. v. komissio, tuomio 21.5.1987, Kok. 1987, s. 2265, 11 kohta).

51 Toisen valitusperusteen toinen osa on näin ollen selvästi perusteeton.

52 Lopuksi on todettava, ettei Galileo Lebensmittel voi väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisella määräyksellä loukannut sitä oikeutta erityiseen suojaan, jonka valittaja väittää omaavansa riidanalaisen päätöksen tekomenettelyn perusteella.

53 Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että henkilö voidaan sen perusteella, että hän osallistuu yhteisön toimen antamismenettelyyn, yksilöidä kyseiseen toimeen nähden ainoastaan siinä tilanteessa, että yhteisön lainsäädännössä on säädetty menettelyllisistä takeista kyseisen henkilön hyväksi. Näin ollen kun yhteisön oikeuden säännöksen mukaan päätöstä tehtäessä on noudatettava menettelyä, jossa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi vedota mahdollisiin oikeuksiin, kuten oikeuteen tulla kuulluksi, kyseisellä henkilöllä oleva erityinen oikeusasema johtaa siihen, että hänet voidaan yksilöidä EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla (ks. vastaavasti asia 191/82, Fediol v. komissio, tuomio 4.10.1983, Kok., s. 2913, Kok. Ep. VII, s. 271, 31 kohta ja asia C-263/02 P, komissio v. Jégo-Quéré, tuomio 1.4.2004, Kok., s. I-3425, 47 ja 48 kohta).

54 Vaikka esillä olevassa asiassa on totta, että asetuksessa N:o 874/2004 säädetään sellaisille aikaisempien oikeuksien haltijoille, joihin valittaja väittää kuuluvansa, varatusta verkkotunnusten ennakkorekisteröintiajanjaksosta, sillä ei kuitenkaan oteta käyttöön mitään menettelyllistä taetta, jota voitaisiin pitää Galileo Lebensmittelille vahvistettuna oikeutena. Valittaja ei näin ollen voi vedota asetuksen N:o 874/2004 säännöksiin väittääkseen, että se voidaan niiden johdosta ”yksilöidä” EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

55 Toisen valitusperusteen kolmas osa on näin ollen hylättävä selvästi perusteettomana.

56 Edellä olevasta seuraa, riippumatta siitä oliko valittajalla todellisuudessa verkkotunnusta ”galileo.eu” koskevaa hakemusta tehdessään aikaisempi oikeus, että valittajalla ei missään tapauksessa ole perusteita vedota oikeuteen saada kyseiselle tunnukselle erityistä suojaa väittääkseen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, ettei riidanalainen päätös koskenut sitä erikseen.

57 Toinen valitusperuste on kolmelta osaltaan näin ollen hylättävä selvästi perusteettomana.

Kolmas valitusperuste, joka koskee oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan

Asianosaisten lausumat

58 Galileo Lebensmittel väittää, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt sen kanteen tutkimatta, se on loukannut sen oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan. Valittaja väittää näet jääneensä täysin vaille mahdollisuutta joko kansallisen tai yhteisöjen tuomioistuimen tarjoamaan muutoksenhakukeinoon riidanalaista päätöstä vastaan.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

59 Kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ei voida sivuuttaa tulkinnalla, jonka valittaja tekee oikeudesta tehokkaaseen oikeussuojaan (asia C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomio 25.7.2002, Kok., s. I-6677, 44 kohta; em. asia komissio v. Jégo-Quéré, tuomion 36 kohta; asia C-237/06 P, Strack v. komissio, määräys 8.3.2007, 108 kohta, ja asia C-150/06 P, Arizona Chemical ym. v. komissio, määräys 13.3.2007, 40 kohta).

60 Tämän johdosta yksityinen, jota komission päätös ei koske suoraan ja erikseen ja jonka etuihin kyseinen toimenpide ei näin ollen vaikuta, ei voi suhteessa tällaiseen päätökseen vedota oikeuteen saada tehokasta oikeussuojaa (ks. vastaavasti asia C-379/03 P, Pérez Escolar v. komissio, määräys 1.10.2004, 41 kohta).

61 Koska valittaja ei ole osoittanut, että riidanalainen päätös koskee sitä erikseen, sillä ei ole perusteita väittää, että valituksenalaisella määräyksellä loukataan sen oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan.

62 Kolmas valitusperuste on näin ollen hylättävä selvästi perusteettomana.

63 Koska yksikään esitetyistä valitusperusteista ei ole perusteltu, valitus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

64 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan kyseisen työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Galileo Lebensmittelin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, Galileo Lebensmittel on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto) on määrännyt seuraavaa:

1) Valitus hylätään.

2) Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset